

HÁROM MAGYAR A POKOLBAN....

csak ülnek nyakig a forró olajban. Orcájuk rózsás, kipirult
mint a szűz leányé, akit táncra kértek.
Már megszokták az egyenletes meleget olyannyira, hogy fázósan bújnak össze,
ha az ügyeletes kisördög ultizás közben, néha elfelejt időben tenni a tűzre.
Jó magyar szokás szerint furton-furt panaszkodnak.
Először is azért, hogy a mennyország helyett a pokolban vannak.
Másodszorra pedig, ha már ide jutottak, fontos embernek kijáró,
megkülönböztető elbánást akarnak.
Rokonok ők testben és lélekben...
Bár, lelketlennek titulálták őket életükben.

A legöregebb egy csula-bajuszos, karikalábú, puffadt hasú vitéz,
még Árpád apánk mögött kocogott keresztül Vereckén,
na, nem mint harcos, ahhoz túl ügyetlen meg gyáva volt,
nem is lóháton, a szekerek mellett csak úgy gyalogba' kutyaolt.
Olyan szaladj ide, szaladj oda tisztet töltött be a Táltosok körül,
az áldozati lovak sörényét, farkát nyeste, fésülgette,
Ennél fogva aztán *farkasnak* csúfolták s hiába
híresztelte tudós voltát vallási ügyekben
a szedte-vette, nem nagy tekintélye volt...
Nem volt, egészen addig, míg Vajkból nem csináltak Istvánt
s az újhites urak hűséges hittérítőket nem kerestek,
szolgálni új Istent, Királyt, Püspököt s Rómát.
Farkasból fontos ember lett, csuhát ugyan nem öltött, de
buzgón hányt a kardélre ama magyarokat, kik ősei hitében éltek s haltak.
Minek következtében aztán pokolba került, immár az ügyes,
mindenre kapható, jó magyar keresztény, véreskezű nemes.

A második Farkas is nemes volt, de ő a címet már örökölte.
Pöttöm kora óta a király udvarában sürgött-forgott, ügyeskedve
s mivel minden másra elég ostoba volt, kurucnak csúfolt parasztokat koncolt
Habsburg Lipót szolgálatában...
Báró lett belőle, meg Főispán, díszes úri kúriában.

A harmadik Farkas, nemes ugyan nem volt és bár nem hitt menybe', pokolba',
ráncos tökei sisiteregnek a forró olajba'
magyarokat gyilkolt ő is, tüzzel-vassal, próféta volt meg hóhér.
Pesti palotában, díszes, csillagos dolmányban
- híven a jó magyar hagyományhoz, mint hittérítő ősei -
irtotta aki IGENT, lassú volt mondani.

Három magyar a pokolban, csak ülnek nyakig a forró olajban,
pislognak jobbra, balra lesve, hogy mások fõnnek-e.
Testvért gyilkoló írek, arabok, magyarok s az ördög tudja még miféle fajta alja,
volt és szaporodó, buzgó, hithű harcosok.